

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີ ໑໐

ດານເຢຣີ ແລະ ພຣະນິມິດ: ການເປີດເຜີຍຜົນຜ້າແຫ່ງຄຳພະຍາກອນວ່າດ້ວຍການຮຸ່ງຂຶ້ນ ແລະ ການລົ້ມສະລາຍຂອງອານາຈັກທັງຫຼາຍ

Jeff Pippenger

2023-12-15

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ມັກຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ບົດຮຽນຜ່າຍພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈນັ້ນ ຖືກສະແດງໃຫ້ບຳກົດຜ່ານການຮຸ່ງຂຶ້ນແລະການຕົກຕຳຂອງອານາຈັກທັງຫຼາຍ.

"ຈາກການລຸກຂຶ້ນແລະການຕົກລົງຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ບຳກົດແຈ້ງໃນບົດດານເຢຣີແລະພຣະນິມິດ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຮຽນຮູ້ວ່າ ສະຫງ່າລາສີພາຍນອກແລະທາງໂລກລ້ວນໆນັ້ນໄຮ້ຄຳພຽງໃດ. ບາບໂລນ ພ້ອມດ້ວຍອຳນາດແລະຄວາມສະຫງ່າງາມທັງໝົດຂອງມັນ ຊຶ່ງໂລກຂອງພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນອີກນັບແຕ່ນັ້ນມາ,—ອຳນາດແລະຄວາມສະຫງ່າງາມຊຶ່ງໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ຄົນໃນສະໄໝນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າໝົນຄົງແລະຍືນຍາວຢ່າງຫຼາຍ,—ໄດ້ສູນຫາຍໄປຢ່າງສົມບູນພຽງໃດ! ດັ່ງກັບ "ດອກໄມ້ແຫ່ງຫຍ້າ," ມັນໄດ້ພິນາດໄປ. ຢາໂກໂບ 1:10. ອານາຈັກມີດ-ເປີເຊຍ ແລະອານາຈັກຂອງກຣີກກັບໂຣມ ກໍໄດ້ພິນາດໄປດັ່ງນັ້ນເໝືອນກັນ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າເປັນຮາກຖານຂອງຕົນ ກໍພິນາດໄປດັ່ງນັ້ນ. ມີແຕ່ສິ່ງທີ່ຜູກພັນໄວ້ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະສະແດງລັກສະນະຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດດຳລົງຢູ່ໄດ້. ຫຼັກການຂອງພຣະອົງແມ່ນສົ່ງດຽວທີ່ໝົນຄົງ ທີ່ໂລກຂອງພວກເຮົາຮູ້ຈັກ." Prophets and Kings, 548.

ການ "ລຸກຂຶ້ນແລະການຕົກລົງ" ຂອງບັນດາອານາຈັກທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳດານເຢຣີ ແລະ ພຣະນິມິດ ແມ່ນຈຸດໃຈກາງຂອງແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການສຶກສາຄຳພະຍາກອນ. ການຕົກລົງຂອງບາບໂລນ ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍການຕົກລົງຂອງບາເບນຂອງນິມີໂຣດໃນ ປະຖົມມະການ ບົດ 11. ຈາກນັ້ນໃນ ດານເຢຣີ ບົດ 5, ບາບໂລນກໍຕົກລົງອີກຄັ້ງ. ປະຫວັດຂອງສັນຕະປາບາທີ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນສູ່ອຳນາດໃນປີ 538 ແລະ ການຕົກລົງຂອງມັນຕໍ່ມາໃນປີ 1798 ກໍເປັນແບບຢ່າງໄວ້ລ່ວງໜ້າຂອງການຕົກລົງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງບາບໂລນເຊັ່ນດຽວກັນ, ເພາະອຳນາດສັນຕະປາບາ ໃນຄຳພະຍາກອນແລ້ວ ຄືບາບໂລນຜ່າຍອົນຍານ. ສັນຕະປາບາໄດ້ຕົກລົງໃນປີ 1798, ແລະ ພຣະນິມິດ ບົດ 18 ໄດ້ວາງເຄົ້າໂຄງການຕົກລົງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງມັນ. ໃນ ດານເຢຣີ ບົດ 11 ແລະ ຂໍ້ 45, ສັນຕະປາບາ, ຊຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ທີ່ນັ້ນເປັນກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ, ຈະມາເຖິງຈຸດອອກສານຂອງຕົນໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍ. ສິ່ງນີ້ກົດຂຶ້ນເມື່ອປະຕູແຫ່ງການພິສູດຖືກປິດລົງ, ເພາະວ່າ ຂໍ້ 45 ຂອງບົດ 11 ແລະ ຂໍ້ 1 ຂອງບົດ 12 ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດດຽວກັນ.

ແລະເຂົາຈະຕັ້ງພະພັກຂອງພະລາຊະວົງຂອງເຂົາລະຫວ່າງທະເລທັງຫລາຍ ໃນພູມລຳສູດອັນຮຸ່ງໃຈ; ແຕ່ເຂົາຈະມາເຖິງອາລະສຸດທ້າຍຂອງເຂົາ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ວຍເຂົາ. ແລະໃນເວລານັ້ນ ມີຄຳເອນຈະລຸກຂຶ້ນ, ເຈົ້ານາຍອົງໃຫຍ່ຜູ້ຊຶ້ງຍືນຢູ່ເພື່ອບຸດຫລານແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງທ່ານ: ແລະຈະມີເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ, ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມານັບຕັ້ງແຕ່ໄດ້ມີຊາດໜຶ່ງຈົນເຖິງເວລານັ້ນ: ແລະໃນເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບການຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນ, ຄືທຸກຄົນທີ່ພົບວ່າມີຊີວິດຢູ່ໄວ້ໃນບົມ. ດານເຢຣີ 11:45, 12:1.

ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສອງຖືກຈັດວາງຢູ່ເທິງຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງສອງຄັ້ງ. ບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍນິມີໂຣດແລະເບນຊັດຊາ, ໄດ້ລົ້ມລົງສອງຄັ້ງ; ແລະບາບໂລນຜ່າຍອົນຍານໄດ້ລົ້ມລົງໃນປີ 1798, ແລະຈະລົ້ມລົງອີກຄັ້ງ

ເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດສິ້ນສຸດລົງ.

ແລະໄດ້ມີທຸກອົກອົງໜຶ່ງຕາມມາ ໂດຍກ່າວວ່າ ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ,
ຄືນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາດທັງປວງດື່ມນ້ຳອະງຸ່ນແຫ່ງເພະຟີໂລດເນືອງຈາກການຫລົ້ນຊຸ້ຂອງນາງ.
ພຣະນິມິດ 14:8

ການກ່າວຊ້ຳເຖິງການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ
ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊອບທາງພະຍາກອນສຳລັບການລະບຸວ່າ ການທະວີຄຳແລະວະລິພາຍໃນພຣະຄຳພີນັ້ນເປັນສັນຍະລັກ
ຂອງຂ່າວສານທີ່ຖືກປະສານເຂົ້າກັນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ແລະ ສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ
ມັນຍັງຄຳຈຸມຫຼັກການທີ່ຊີວິດໄວທ໌ໄດ້ລະບຸໄວ້ ກ່ຽວກັບການສັກສາຄຳພະຍາກອນວ່າ
ຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ເທິງການເກີດຂຶ້ນແລະການລົ້ມລົງຂອງອານາຈັກທັງໝົດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນພຣະທຳດານເືອນ
ແລະ ພຣະນິມິດ. ສິ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນແນວຄວາມຄິດວ່າ ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນ
ນັກສັກສາຄຳພະຍາກອນຈະຕ້ອງນຳການລົ້ມລົງທັງໝົດຂອງບາບໂລນມາຮ້ອຍຮວມກັນ "ບັນທັດເທິງບັນທັດ"
ເພື່ອສະຖາປະນາຂ່າວສານພະຍາກອນອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການລົ້ມລົງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງບາບໂລນ.

ການທີ່ບາບໂລນລົ້ມລົງສອງຄັ້ງໃນຂ່າວສານຂອງທູດອົງທີສອງ ມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງກົດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຊື່ວ່າ
ຄວາມຈິງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍຄຳພະຍານຂອງພະຍານສອງຄົນ.
ການກ່າວຊ້ຳເຖິງການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນພາຍໃນຂ່າວສານນັ້ນ
ເປັນຕົວແທນຂອງວິທີການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງໃນພຣະຄຳພີຖືກລະບຸວ່າເປັນຜົນປາຍລະດູ
ວິທີການອັນສັກສິດນັ້ນ ຊຶ່ງກໍຄືຜົນປາຍລະດູ
ແມ່ນການນຳເອົາແນວຄຳພະຍາກອນໝາຍແນວມາປະກອບເຂົ້າດ້ວຍກັນ "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ."
ເມື່ອນັກສັກສາຄຳພະຍາກອນນຳວິທີການນີ້ໄປໃຊ້ ວິທີການນັ້ນກໍສະຖາປະນາ "ຂ່າວສານ" ແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ
ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູທີ່ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍຜ່ານການນຳໃຊ້ວິທີການອັນສັກສິດນັ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງຖື
ກປະກາດອອກໄປໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກປະສານຮ່ວມກັນຂອງທູດອົງທີສອງແລະສຽງຮ້ອງຍາມ
ທ່ຽງຄືນ. ສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມຈິງໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການຂອງທູດອົງທຳອິດ
ແລະໃນບັດຈຸບັນນີ້ກໍເປັນຄວາມຈິງເຊັ່ນກັນ ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການຂອງທູດອົງທີສາມ.

ບົດທຶສີ ແລະ ບົດທຶຫ້າໃນພຣະທຳດານເືອນ ເປັນຕົວແທນຂອງແນວເສັ້ນແຫ່ງປະຫວັດສາດ
ຊຶ່ງຄອບຄຸມການລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງບາບໂລນ ອັນເປັນຕົວແທນໂດຍເນບູກາດເນັດຊາໃນບົດທຶສີ
ແລະ ຕາມາຄືການລົ້ມລະລາຍ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງບາບໂລນ ອັນເປັນຕົວແທນໂດຍເນບຸຊັດຊາໃນບົດທຶຫ້າ.
ທັງສອງບົດຮ່ວມກັນກໍໃຫ້ເກີດເປັນແນວເສັ້ນຄຳພະຍາກອນອັນດຽວ.
ແນວເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທີ່ເກີດຈາກສອງບົດນັ້ນ
ຈະຕ້ອງຖືກວາງທັບລົງເທິງພຣະທຳດານເືອນບົດທຶໜຶ່ງຮອດບົດທຶສາມ
ເພື່ອຈະສະຖາປະນາຂ່າວສານຜົນປາຍລະດູ.

ສອງບົດນີ້ໄດ້ນຳສະເໜີການລົ້ມລົງແລະການລຸກຂຶ້ນອີກຄັ້ງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ
ແລະການລົ້ມລົງກັບການຖືກທຳລາຍຂອງເນບຸຊັດຊາ
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງນຳສະເໜີການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສິ້ນສຸດຂອງແນວລຳດັບ.
ແນວລຳດັບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍສອງບົດນີ້ ຖືກຈັດໂຄງສ້າງໄວ້ເທິງພື້ນຖານທີ່ວ່າ
ບາບໂລນລົ້ມລົງ, ລຸກຂຶ້ນ, ແລະຈາກນັ້ນກໍລົ້ມລົງອີກຄັ້ງ. ຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນພຽງຢ່າງດຽວກໍຊີ້ບອກແລ້ວວ່າ
ສອງບົດນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດອົງທີສອງ.
ສອງບົດນີ້ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກໃນ Revelation ບົດທຶສີບາສາມ,
ແລະໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ຂ່າວສານຂອງທູດອົງທີສອງແລະຂ່າວຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ຖືກປະກາດສອງຄັ້ງ.

ດັ່ງນັ້ນ ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະເລີ່ມການພິຈາລະນາບົດທີສີ່ ແລະ ບົດທີ່ຫ້າຂອງດານເຮັດ ພວກເຮົາຈະຊີ້ບອກວິທີການອັນສັກສິດ ຊຶ່ງແມ່ນຜົນປາຍລະດູ ແລ້ວຈາກນັ້ນໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຈຳແນກຂ່າວສານຂອງຜົນປາຍລະດູ.

ໝາຍສຳຄັນປະການໜຶ່ງໃນປະຫວັດຂອງທຸດອົງທຳອິດແລະທຸດອົງທີສອງ ຄື ວິທີການທີ່ຖືກສະແດງອອກໂດຍກົດເກນຂອງ William Miller ສຳລັບການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ. ກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໂດຍມະນຸດເພື່ອລະບຸຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ, ແລະຂ່າວສານນັ້ນກໍແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍໃນສຳລັບປະຫວັດນັ້ນ. ໝາຍສຳຄັນປະການໜຶ່ງໃນປະຫວັດຂອງທຸດອົງທີສາມ ຄື ວິທີການທີ່ຖືກສະແດງເປັນ “Prophetic Keys”. ກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ຄວບຄູ່ກັນກັບກົດເກນຂອງ William Miller ເພື່ອລະບຸຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນໃນປະຫວັດບົດຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ, ແລະຂ່າວສານທີ່ບົດນີ້ກຳລັງຖືກສະຖາປະນາໂດຍກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍໃນຂອງວັນສຸດທ້າຍ. ກົດເກນຂອງ Miller ເປັນຕົວແທນຂອງຜົນຕົ້ນໃນປະຫວັດຄຳພະຍາກອນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນ, ແລະກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນເມື່ອປະສົມກັນກັບ “Prophetic Keys” ກໍເປັນຕົວແທນຂອງຜົນປາຍໃນໃນປະຫວັດຄຳພະຍາກອນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນ.

ຜົນປາຍລະດູແມ່ນວິທີການທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ເກີດຂ່າວສານນັ້ນ. ມີບາງຄົນຖືກຫລອກລວງ ເພາະພວກເຂົາສະແດງຫາປະສົບການແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ ໂດຍບໍ່ໄດ້ສະແດງຫາຂ່າວສານທີ່ກ່ອນ ຊຶ່ງເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ເກີດປະສົບການນັ້ນ. ຄຣິດຕະຈັກເພນເຕຄອດໃນຄຣິດສາສະໜາເປັນຕົວຢ່າງອັນແຈ້ງເຈນຂອງການຫລອກລວງນັ້ນ. ແນວທາງທີ່ຫລົງຜົດປະເພດດຽວກັນນັ້ນ ກໍມີຢູ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ສະແດງຫາຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູດ້ວຍ ແຕ່ປະຕິເສດທີ່ຈະສະແດງຫາວິທີການທີ່ລະບຸແລະສະຖາປະນາຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ. ຫາກບໍ່ມີວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງ ກໍບໍ່ອາດລະບຸຂ່າວສານທີ່ຖືກຕ້ອງໄດ້. ຫາກບໍ່ມີຂ່າວສານທີ່ຖືກຕ້ອງ ປະສົບການທີ່ຖືກຕ້ອງກໍເປັນໄປບໍ່ໄດ້ລົ້ມ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງຂໍ້ເທັດຈິງໃນພຣະຄຳພີຂັ້ນ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຫາໄດ້ສັງເກດເຫັນບໍ່, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍພິຈາລະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າ ມີວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງພຽງວິທີດຽວໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ, ແລະມີຫຼາຍວິທີທີ່ຜິດໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ. ວິທີທີ່ຜິດໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງເປັນວິທີທີ່ຖືກເລືອກຫຼາຍທີ່ສຸດໂດຍຫ່າງໄກ, ຄືການໄວ້ວາງໃຈຄວາມຄິດເຫັນຂອງມະນຸດອື່ນ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພີສອນ. ນີ້ເປັນບັນຫາທີ່ພົບໄດ້ທົ່ວໄປຢ່າງຍິ່ງໃນບັນດາມະນຸດ ຈົນທຸກຄຣິສຕະຈັກຈັດຕັ້ງລະບົບໜຶ່ງຂຶ້ນເພື່ອຈັດການກັບຄວາມຈຳເປັນທີ່ຮີບຮູ້ຜິດນີ້ຂອງຝູງແກະຂອງຕົນ. ຄວາມຈຳເປັນອັນບອມນັ້ນ ໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດການງານອັນບອມ ຄືການສ້າງລະບົບຂອງຜູ້ນຳຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານຝ່າຍວິນຍານໃນຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ ຜູ້ທີ່ຈະຊີ້ນຳຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຝູງແກະທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ພຣະຄຳພີໄດ້ລະບຸລະບົບອັນມີລະບຽບຢ່າງຊັດເຈນສຳລັບໂຄງສ້າງຂອງຄຣິສຕະຈັກ ຊຶ່ງລວມມີພວກຜູ້ອາວຸໂສ, ຜູ້ພະຍາກອນ ແລະຄູອາຈານ, ແຕ່ພຣະຄຳພີບໍ່ເຄີຍຮັບຮອງການເສື່ອມຊາມຂອງການຈັດອົງການຄຣິສຕະຈັກ ທີ່ກ່ອນໃຫ້ເກີດລະບົບຂອງຜູ້ນຳຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລະບຸວ່າ ສິ່ງໃດເປັນຄວາມຈິງ ຫຼືສິ່ງໃດບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະຕ່ຳຈາກນັ້ນ ໃຜເປັນພວກນອກຮີດ ແລະໃຜບໍ່ເປັນພວກນອກຮີດ.

ຈົ່ງຂະຫຍັນພຽນເພື່ອສະແດງຕົນໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບພຣະໂທດພຣະເຈົ້າ ເປັນຄົນງານຜູ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລະອາຍ ທີ່ແບ່ງແຍກພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ. 2 ຕີມທຽວ 2:15

ຜູ້ນຳຄຣິສຕະຈັກພົງຕ້ອງຕົກຕືອນ, ຕຳໜົ, ສັງສອນ ແລະ ປົກປ້ອງຕຳນິທານຫຼັກຄຳສອນເທັດ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ເຜີຍແຜ່ຫຼັກຄຳສອນເທັດນັ້ນ, ແຕ່ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນພົງຕ້ອງ “ຂະຫຍັນສຶກສາເພື່ອສະແດງ” ຕົນເອງໃຫ້ເປັນ “ທີ່ຊອບພຣະໄທແກ່ພຣະເຈົ້າ,” ໂດຍ “ແບ່ງພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ.” ໃນການກະທຳດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງຮູ້ຈັກວິທີການທີ່ພຣະຄຳພີລະບຸວ່າເປັນວິທີອັນຖືກຕ້ອງໃນການແບ່ງພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ພຣະທຳເອຊາຢາໄດ້ວາງປະເດັນເຫຼົ່ານີ້ໃນບົລິບິດຂອງຜົນປາຍລະດູ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະເລີນຕົ້ນຢູ່ນັ້ນ.

ໃນວັນນັ້ນ ພຣະເຢໂຫວາຈະໃຊ້ດາບອັນແຫຼມຄົມ ອັນໃຫຍ່ ແລະອັນແຂງແຮງຂອງພຣະອົງ ລົງໂທດເລວອີກທານ ງອັນແລ່ນໄວ ຄືເລວອີກທານ ງອັນຄົດງ່; ແລະພຣະອົງຈະປະຫານມັງກອນທີ່ຢູ່ໃນທະເລ. ໃນວັນນັ້ນ ຈົ່ງຮ້ອງເພງແກ່ນາງວ່າ, “ສວນອະງຸ່ນແຫ່ງເຫຼືອອະງຸ່ນແດງ. ເຮົາຄືພຣະເຢໂຫວາເປັນຜູ້ເຜົາຮັກສາມັນ; ເຮົາຈະລົດນຳມັນທຸກເວລາ: ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດທຳອັນຕະລາຍແກ່ມັນ ເຮົາຈະເຜົາຮັກສາມັນທັງກາງຄືນແລະກາງວັນ. ຄວາມພໍໃຈໃນເຮົາ: ຜູ້ໃດຈະຕັ້ງໜາມໄມ້ແລະພຸ່ມໜາມຕ່ຳສູ່ເຮົາໃນສົງຄາມ? ເຮົາຈະຢ່າງຜ່ານພວກມັນ ເຮົາຈະເຜົາມັນພ້ອມກັນ. ຫຼືໃຫ້ເຂົາຍຶດເອົາກຳລັງຂອງເຮົາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ທຳສັນຕິກັບເຮົາ; ແລະເຂົາຈະທຳສັນຕິກັບເຮົາ. ພຣະອົງຈະໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາຈາກຢາໂຄບຢັ້ງຮາກລົງ: ອີສຣາເອນຈະອອກດອກແລະແຕກໜ່ວຍ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ໜ້າໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຜົນ. ພຣະອົງໄດ້ຕິເຂົາ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕິພວກທີ່ຕິເຂົາຫຼື? ຫຼືເຂົາຖືກຂ້າຕາມຢ່າງການຂ້າບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເຂົາຂ້າຫຼື? ໂດຍມາດຕາ ເມື່ອມັນແຕກໜ່ວຍອອກ ພຣະອົງກໍຊົງພິຈາລະນາກັບມັນ: ພຣະອົງຫ້າມລົມອັນຮ້າຍແຮງຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ. ເຫດສະນັ້ນ ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຢາໂຄບຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ໝົດໄປ; ແລະນີ້ແມ່ນເປັນຜົນທັງໝົດ ຄືການເອົາບາບຂອງເຂົາອອກໄປ; ເມື່ອເຂົາເຮັດໃຫ້ໝົດທັງໝົດຂອງແທ່ນບູຊາ ເປັນເໝືອນຫີນບູນຂາວທີ່ຖືກທຸບແຕກອອກເປັນຊັ້ນ ບັນດາເສົາບູຊາແລະຮູບເຄົ້າລົບຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ອີກ. ແຕ່ນະຄອນທີ່ມີກຳແພງແນ່ນໜາຈະກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າ ແລະບ່ອນຢູ່ອາໄສຈະຖືກປະຖົມ ແລະຖືກປ່ອຍໄວ້ເໝືອນຖົນກັ້ນດານ: ຫີນນີ້ລູກງົວຈະຫາກິນ ແລະມັນຈະນອນລົງຫີນນີ້ ແລະກິນກົງຂອງມັນເສຍ. ເມື່ອກົງຂອງມັນແຫ້ງແລ້ວ ມັນກໍຈະຖືກຫັກອອກ: ພວກຜູ້ຍິງຈະມາ ແລະເອົາມັນໄປຈຸດໄຟ: ເພາະວ່ານັ້ນເປັນຊົນຊາດທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ: ເຫດສະນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊົງເມດຕາພວກເຂົາ ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງປັບແຕ່ງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊົງສະແດງພຣະກະລຸນາແກ່ພວກເຂົາ. ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເປັນດັ່ງນີ້ ພຣະເຢໂຫວາຈະຕິກັບຈາກຊ່ອງນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳນັ້ນ ຈົນເຖິງຫ້ວຍຂອງອີຢິບ ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກຮວບຮວມມາທີ່ລີເຄ ໂອ ບຸດທັງຫຼາຍຂອງອີສຣາເອນ. ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເປັນດັ່ງນີ້ ຈະມີການເປົ່າແກ່ໃຫຍ່ ແລະພວກທີ່ໃກ້ຈະພິນາດໃນແຜ່ນດິນອັດຊີເຣຍ ແລະບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ ຈະມາ ແລະຈະນະມັດສະການພຣະເຢໂຫວາຢູ່ເທິງພູບໍລິສຸດໃນເຢຣູຊາເລັມ. ເອຊາຢາ 27:1-13.

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງ “ທຸງສັນຍານ” ຢ່າງຊ້າງ ຊຶ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນເພື່ອເອີ້ນບຸດຫຼານອື່ນໆຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໃຈ. ຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງອົດສະຢາ ບົດທີ 42 ໄດ້ກ່າວເຖິງພາລະກົດຂອງທຸງສັນຍານນັ້ນ ເມື່ອກ່າວວ່າ “ແລະຈະເປົ່າແກ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະພວກທີ່ໃກ້ຈະພິນາດໃນແຜ່ນດິນອັດຊີເຣຍຈະມາ.” ອັດຊີເຣຍເປັນສັນລັກຂອງບາບໃຈໃນວາລະສຸດທ້າຍ, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍືນຂ້າວສານຕືອນໃຫ້ອອກຈາກບາບໃຈໃນຂັ້ນນີ້ ກໍຈະມາ ແລະນະມັດສະການຮ່ວມກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກແທນຄ່າເປັນໜຶ່ງແສນສີໝັນສີຟ້າ ຜູ້ຊົງໃນຄຳພະຍາກອນໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ທີ່ “ພູບໍລິສຸດທີ່ເຢຣູຊາເລັມ.”

ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ແລະມັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນນັ້ນ." "ວັນນັ້ນ,"

ຊຶ່ງເປັນວັນທີ່ສຽງທີສອງໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ ຮຽກບຸດອື່ນໆຂອງພຣະເຈົ້າອອກມາຈາກບາບໂລນ, ເປັນສະພາບແວດລ້ອມຂອງທັງບົດ. ສຽງທີສອງໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ

ຮ້ອງປະກາດໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເມື່ອແມ່ຍິງໂສເພນໄດ້ເຫງົາເມືອງຕົວໃນຖືກລະນຶກເຖິງ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອື່ນໆຈາກສະຫວັນ ກ່າວວ່າ, "ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.

ເພາະບາບຂອງນາງໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຫວັນແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງນາງ." ພຣະນິມົດ 18:4, 5.

ອົດສະຢາ ບົດທີຊາວເຈດ ເລີ່ມຕົ້ນໂດຍລະບຸເຖິງວັນດຽວກັນກັບທີ່ບົດນັ້ນສິ້ນສຸດລົງ, ເມື່ອມັນກ່າວວ່າ, "ໃນວັນນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍພຣະແສງອັນຮ້າຍແຮງ ໃຫຍ່ ແລະແຂງກ້າຂອງພຣະອົງ ຈະລົງໂທດເລວອີກທານ ງູຜູ້ແລ່ນໄວ, ຄື ເລວອີກທານ ງູຜູ້ຄົດຄັ້ງວ; ແລະພຣະອົງຈະປະຫານມັງກອນທີ່ຢູ່ໃນທະເລ."

ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ການພິພາກສາແບບບໍ່ລະຫັດ ແລະແບບຕອບແທນຂອງພຣະເຈົ້າ ເລີ່ມຕົ້ນຕົກລົງເຫັນອີກທານຈັກທັງຫລາຍຂອງມັງກອນ (ສະຫະປະຊາຊາດ), ສັດຮ້າຍ (ລະບົບສັນຕະປາປາ) ແລະຜູ້ພະຍາກອນທຽມ (ສະຫະລັດອາເມລິກາ). ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຜູ້ພະຍາກອນທຽມຖືກໂຄ່ນລົ້ມໃນຖານະອານາຈັກທີ່ຢູ່ໃນຄໍາພະຍາກອນພຣະຄໍາພີ, ແລະການຫັນຫຼັງລະດັບຊາດນຳມາຊຶ້ງຄວາມພິນາດລະດັບຊາດ.

ກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນຈຸດທີ່ການພິພາກສາແບບບໍ່ລະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນຕົກລົງເຫັນອີກທານ ຜູ້ຊຶ້ງຄືຊາຕານ (ແລະອານາຈັກຝ່າຍໂລກຂອງມັນຖືກນຳສະເໜີເປັນມັງກອນ), ສັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ພະຍາກອນທຽມ. ນີ້ເປັນການລົງໂທດແບບຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງບົດທີຊາວເຈດໃນເອຊາຢາ ຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະບົດນັ້ນໄດ້ນຳສະເໜີປະເດັນສະເພາະຕ່າງໆທີ່ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບປະຫວັດການທີ່ນຳໄປສູ່ ແລະຕົດຕາມຫຼັງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ພວກເຮົາກ່າວວ່າພິຈາລະນາບົດທີຊາວເຈດ

ເພາະວ່າບົດນີ້ໄດ້ສະຖາປະນາພື້ນຖານທາງຄໍາພະຍາກອນສໍາລັບບົດທີຊາວແປດ ແລະ ຊາວເກົ້າ. ໃນບົດເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຈະພົບຄໍານິຍາມຂອງຜົນລະດູທ້າຍໃນຖານະເປັນວິທີການ

ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈນ້ອຍສໍາຄັນຂອງການວາງບົດທີສີ່ ແລະ ຫ້າ ຂອງດານເອໂອນ

ຊ້ອນທັບເທິງບົດທີສອງຫາບົດທີສາມຂອງດານເອໂອນ. ຫຼັງຈາກທີ່ຊາຢາບົດທີຊາວເຈດໄດ້ລະບຸການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການລົງໂທດອັນຄ່ອຍໆດໍາເນີນໄປຕໍ່ອານາຈັກຂອງມັງກອນແລ້ວ ທ່ານກໍໄດ້ບັນທຶກວ່າ ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກບັນຊາໃຫ້"ຮ້ອງເພງແດ່ນາງ." ຮ້ອງເພງແດ່ໃຜ?

ຄໍາຕອບວ່າຈະຕ້ອງຂັບຮ້ອງແກ່ຜູ້ໃດນັ້ນຢູ່ໃນຊີເພງນັ້ນເອງ, ເພາະວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະຂັບຮ້ອງເຖິງ

"ສວນອະງຸ່ນແຫ່ງເຫຼືອອະງຸ່ນສີເດຊາ ທີ່ພຣະຢາເວຊຶ້ງຮັກສາໄວ້."

ເລື່ອງຂອງສວນອະງຸ່ນນັ້ນແມ່ນເລື່ອງຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແລະອົດສະຢາໄດ້ກ່າວເຖິງມັນເປັນຄັ້ງທໍາອິດໃນບົດທີຫ້າ.

ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂັບຮ້ອງເພງໜຶ່ງແດ່ຜູ້ອັນເປັນທີ່ຮັກຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,

ເປັນເພງຂອງຜູ້ອັນເປັນທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກ່ຽວກັບສວນອະງຸ່ນຂອງທ່ານ.

ຜູ້ອັນເປັນທີ່ຮັກຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີສວນອະງຸ່ນຢູ່ເທິງເນີນທີ່ອຸດົມຫຼາຍ. ທ່ານໄດ້ລ້ອມຮົ້ວມັນໄວ້,

ເກັບກ່ອນຫນ້າອອກຈາກມັນ, ແລະປູກມັນດ້ວຍເຄືອອະງຸ່ນທີ່ດີໂລດ, ທັງໄດ້ສ້າງຫໍຄອຍໄວ້ກ່າງສວນນັ້ນ,

ແລະຍັງໄດ້ເຮັດບ່ອນບິນນ້ອຍໆໄວ້ໃນນັ້ນດ້ວຍ;

ແລະທ່ານໄດ້ຄາດຫວັງວ່າມັນຈະເກີດຜົນເປັນໝາກອະງຸ່ນ, ແຕ່ມັນກັບເກີດຜົນເປັນໝາກອະງຸ່ນປ່າ. ບັດນີ້ ໂອ ຊາວເຢຣຸຊາເລັມ ແລະບັນດາຊາຍແຫ່ງຢູດາ, ຂໍພວກທ່ານຈົ່ງຕັດສິນລະຫວ່າງຂ້າພະເຈົ້າກັບສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຍັງມີສິ່ງໃດອີກທີ່ຄວນກະທຳໃຫ້ແກ່ສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກະທຳໃນນັ້ນ? ເຫດໃດເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຄາດຫວັງວ່າມັນຈະເກີດຜົນເປັນໝາກອະງຸ່ນ, ມັນກັບເກີດຜົນເປັນໝາກອະງຸ່ນປ່າ? ບັດນີ້ ມາເຖດ; ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາຮົ້ວຂອງມັນອອກໄປ, ແລະມັນຈະຖືກກິນເສຍ; ຂ້າພະເຈົ້າຈະທຳລາຍກຳແພງຂອງມັນລົງ, ແລະມັນຈະຖືກຢຽບຢຳລົງ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ມັນຮ້າງເປົ່າ: ມັນຈະບໍ່ຖືກຕັດແຕ່ງ ຫຼືພວນດົນ; ແຕ່ໜາມ ແລະພືດມີໜາມຈະງອກຂຶ້ນ; ຂ້າພະເຈົ້າຈະບັນຊາແກ່ເມກໃຫ້ບໍ່ຫຼົງຜົນລົງເທິງມັນອີກ. ເພາະວ່າສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະເຢໂຫວາຈອມໂຍທາ ຄວຶ່ງວານອັດສະຣາເອນ, ແລະບັນດາຊາຍແຫ່ງຢູດາເປັນຕົ້ນພືດອັນໜ້າຊົມຊື່ມຂອງພຣະອົງ; ແລະພຣະອົງຄອຍຫາການພິພາກສາອັນທຸ່ງທຳ, ແຕ່ເບີເຖດ, ມີແຕ່ການບີບຄົນ; ຄອຍຫາຄວາມຊອບທຳ, ແຕ່ເບີເຖດ, ມີແຕ່ສຽງຮ້ອງ. ເອຊາຍາ 5:1-5.

ໃນປະຫວັດຂອງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ, ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຂັບຮ້ອງບົດເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນໃຫ້ແກ່ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະບົດເພງນັ້ນກ່າວວ່າ, “ແລະບັດນີ້, ໂອ ຊາວເຢຣຸຊາເລັມ ແລະຊາຍຊາວຢູດາ, ຂໍໃຫ້ພິພາກສາລະຫວ່າງເຮົາກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.” ບົດເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນເປັນບົດເພງທີ່ຊີ້ບອກເຖິງການຖືກຂ້າມຜ່ານໄປຂອງຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາກ່ອນໜ້າ, ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຜູ້ທີ່ເປັນໂຕໄດ້ກ່າວວ່າ “ໃນເວລາກ່ອນບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດໜຶ່ງ, ແຕ່ບັດນີ້ເປັນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.” ມັນຊີ້ບອກວ່າບໍ່ມີຜົນຕົກລົງເທິງສວນອະງຸ່ນນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກເຖິງພັນທະກົດຂອງເອລຢາຜູ້ທີ່ມີໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ແລະຜູ້ຊົງພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນສາມາດໃຫ້ເກີດຜົນໃດໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າບົດເພງນີ້ເກືອບກັບການຖືກຂ້າມຜ່ານໄປຂອງຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ເພາະວ່າບົດເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນໄດ້ຖືກຂັບຮ້ອງໂດຍພຣະຄຣິດແກ່ອັສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ອັສຣາເອນບູຮານກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ, ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນພຣະເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບອັສຣາເອນຜ່າຍວັນຍານ.

ຈົ່ງຟັງຄຳອຸປະມາອີກບົດໜຶ່ງວ່າ: ມີເຈົ້າຂອງເຮືອນຜູ້ໜຶ່ງ ໄດ້ບຸກສວນອະງຸ່ນໄວ້, ແລະເຮັດຮົ້ວລ້ອມຮອບ, ຂຸດບ່ອນບິນນ້ຳອະງຸ່ນໄວ້ໃນນັ້ນ, ສ້າງຫໍຄອຍຂຶ້ນ, ແລ້ວໃຫ້ຊາວສວນເຊົ່າ, ແລະໄດ້ເດີນທາງໄປຍັງປະເທດທີ່ຫ່າງໄກ. ເມື່ອຮອດລະດູກັບຜົນ, ທ່ານຈຶ່ງສົ່ງບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄປຫາຊາວສວນນັ້ນ ເພື່ອຈະຮັບເອົາຜົນຂອງສວນ. ແຕ່ຊາວສວນໄດ້ຈັບບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄວ້, ຕີຄົນໜຶ່ງ, ຂ້າອີກຄົນໜຶ່ງ, ແລະຂວ້າງຫົນໃສ່ອີກຄົນໜຶ່ງ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ທ່ານໄດ້ສົ່ງບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ອື່ນໆ ຈຳນວນຫຼາຍກວ່າຄັ້ງທຳອິດ; ແລະຊາວສວນກໍໄດ້ກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງກັນ. ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ ທ່ານໄດ້ສົ່ງບຸດຂອງຕົນໄປຫາພວກເຂົາ ໂດຍກ່າວວ່າ, ພວກເຂົາຄົງຈະນັບຖືບຸດຂອງເຮົາ. ແຕ່ເມື່ອຊາວສວນເຫັນບຸດນັ້ນ ພວກເຂົາກໍເວົ້າກັນເອງວ່າ, ຜູ້ນີ້ເຮັດເປັນທາຍາດ; ມາເຖດ, ພວກເຮົາຈະຂ້າເຂົາ ແລະຍຶດເອົາມໍລະດົກຂອງເຂົາ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍຈັບເຂົາ, ໂຍນອອກໄປນອກສວນອະງຸ່ນ, ແລະຂ້າເຂົາເສຍ. ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນມາ ທ່ານຈະກະທຳປະການໃດແກ່ຊາວສວນເຫຼົ່ານັ້ນ? ພວກເຂົາທຸນຕອບພຣະອົງວ່າ, ທ່ານຈະທຳລາຍຄົນຊົ່ວເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງອະເນດອະນາດ, ແລະຈະໃຫ້ສວນອະງຸ່ນແກ່ຊາວສວນອື່ນເຊົ່າ, ຜູ້ຊຶ້ງຈະມອບຜົນໃຫ້ແກ່ທ່ານຕາມລະດູຂອງມັນ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ, ພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານໃນພຣະຄຳພີທີ່ວ່າ, ຫົນທຶຊ້າງກໍສ້າງປະຖົມເສຍນັ້ນ ໄດ້ກ້າຍເປັນຫົນເອກປະຈຳມຸມແລ້ວ; ການນີ້ເກີດມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເປັນການອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ? ເຫດສະນັ້ນ ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກທ່ານ
ແລະຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ກົດຜົນຂອງອານາຈັກນັ້ນ. ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕົກໃສ່ຫົນນີ້
ຈະແຕກຫັກ; ແຕ່ຖ້າຫົນນີ້ຕົກທັບຜູ້ໃດ ມັນຈະບົດຜູ້ນັ້ນໃຫ້ລະບົດເປັນຜົງ. ເມື່ອພວກປະໂຫຍດໃຫຍ່
ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍືນຄຳອຸປະມາຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາກໍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງກຳລັງຕັດເຖິງພວກເຂົາ.
ມັດທາຍ 21:33-45.

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຂັບຂານບົດເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ,
ພວກເຂົາກໍຖືກດຶງເຂົ້າໄປໃນຕັກກະແລະພະລັງອັນແຂງກ້າຂອງຂໍ້ວາມນັ້ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ,
ຈົນເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຖາມພວກຢິວທຣີອອຍໂຕ້ແຍ້ງຫາເລື່ອງວ່າ
ເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນຈະເຮັດອັນໃດແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ໄດ້ຂ້າພຣະບຸດ,
ພວກເຂົາກໍອົດບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະໃຫ້ຄຳຕອບອັນຖືກຕ້ອງ, ເມື່ອພວກເຂົາກ່າວວ່າ,
"ທ່ານຈະທຳລາຍຄົນຊົວເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງອະນາດ, ແລະຈະຍົກສວນອະງຸ່ນຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຊາວສວນອື່ນ,
ຜູ້ຈະຖວາຍຜົນຂອງສວນແກ່ທ່ານຕາມລະດູຂອງມັນ."

ຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ເພີ່ມອີກຂໍ້ໜຶ່ງເຂົ້າໃນບົດເພງນັ້ນທັນທີ ເມື່ອພຣະອົງຂັບຮ້ອງເຖິງຫົນທີ່ຖືກປະຕິເສດ
ແລະໄດ້ຮັບຮອມຄຳຕອບຂອງພວກເຂົາເຂົ້າກັບບົດສຸດທ້າຍ ເມື່ອພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ເພາະສະນັ້ນ
ເຮົາຂໍບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກທ່ານ
ແລະຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ກົດຜົນຂອງມັນ. ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕົກລົງເທິງຫົນກໍອັນນີ້
ຜູ້ນັ້ນຈະແຕກຫັກ; ແຕ່ຫົນນັ້ນຈະຕົກໃສ່ຜູ້ໃດ ມັນຈະບົດຜູ້ນັ້ນໃຫ້ກາຍເປັນຜົງ." ຄຳວ່າ
"ບົດ...ໃຫ້ກາຍເປັນຜົງ" ນັ້ນ ສະທ້ອນກ່ຽວກັບຫາເອຊາຍາ ບົດທີ່ຊາວເຈັດ ທີ່ເວົ້າເຖິງການເຮັດໃຫ້
"ຫົນທັງໝົດຂອງແທ່ນບູຊາເປັນເໝືອນຫົນບູນຂາວທີ່ຖືກທຸບໃຫ້ແຕກອອກ, ສະຖານບູຊາໃນດົງໄມ້
ແລະຮູບເຄົ້າລົບຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່" ທັງສອງສິ່ງນີ້ເປັນການອ້າງເຖິງພາລະກົດແຫ່ງການຟື້ນຟູທີ່ຍື່ນໄດ້ດຳເນີນ
ຜູ້ຊົງເປັນສັນຍະລັກແທນຜູ້ຄົນໃນວັນສຸດທ້າຍຜູ້ຄົນພົບ "ເຈັດເທື່ອ" ອີກຄັ້ງ
ອັນເປັນຫົນສະດຸດທີ່ບົດທຳລາຍຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຫັນວ່າມັນມີຄຳປະເສດ.

ໃນວັນແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນອີຊາຍາ ບົດທີ່ຊາວເຈັດ ຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່
"ໃນເວລາກ່ອນບໍ່ແມ່ນຊົນຊາດໜຶ່ງ" ຈະຮ້ອງເພງເຖິງສວນອະງຸ່ນແຫ່ງເຫຼົ້າແດງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢູ່ເລື້ອຍໆວ່າ ບໍ່ມີຂ່າວສານທີ່ສາມ ຫາກບາດສະຈາກຂ່າວສານທີ່ໜຶ່ງແລະທີ່ສອງ.
ກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນຂ່າວສານທີ່ສາມ,
ແລະວັນແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນລວມເອົາປະຫວັດຂອງຂ່າວສານທີ່ໜຶ່ງແລະທີ່ສອງໄວ້ດ້ວຍ. ໃນອີຊາຍາ
ບົດທີ່ຊາວເຈັດ ກົດໝາຍວັນອາທິດກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນດານເອນ ບົດທີ່ໜຶ່ງ,
ແລະຈາກນັ້ນອີກຄັ້ງໃນດານເອນ ບົດທີ່ໜຶ່ງຮອດບົດທີ່ສາມ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ,
ວັນແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນບົດທີ່ຊາວເຈັດ ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງປະຫວັດຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ເມື່ອຂ່າວສານທີ່ໜຶ່ງໄດ້ຮັບພະລັງ ໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້.

ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາເຖິງບົດເພງທີ່ບັນດາຜູ້ໃຖ່ຄວນຈະປະກາດໃນຊ່ວງເວລາທີ່
ນຳໄປສູ່ຈຸດທີ່ໄຊເພນໄດ້ແຫ່ງໂຮມຈະເລີນຂັບຮ້ອງບົດເພງຂອງນາງ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ່, ລູກແກະອົງໜຶ່ງຍິນຢູ່ເທິງພູຊື່ໂອນ,
ແລະກັບພຣະອົງມີຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ,
ມີພຣະນາມຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງຖືກຂຽນໄວ້ທີ່ຫນ້າຜາກຂອງເຂົາທັງຫລາຍ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງໜຶ່ງຈາກສະຫວັນ, ດັ່ງສຽງນ້ຳຫລາຍສາຍ, ແລະດັ່ງສຽງຜ້າຮ້ອງອັນດັ່ງກ່ອນ:
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງຜູ້ຫລິ້ນພິນ ກຳລັງຫລິ້ນພິນຂອງເຂົາ.
ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຮ້ອງເພງເໝືອນຢ່າງເພງໃໝ່ຕໍ່ຫນ້າພຣະທັມ, ແລະຕໍ່ຫນ້າສັດມີຊີວິດທັງສາມ,
ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່: ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຮຽນເພງນັ້ນໄດ້ ນອກຈາກຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນນັ້ນ,

ຜູ້ຊົງໄດ້ຖືກໄຖ່ມາຈາກໂລກ. ເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກມົນທົນດ້ວຍຜູ້ຍິງ; ເພາະວ່າເຂົາເປັນພົມມະຈັນ.
ເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມລູກແກະໄປ ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ.
ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກໄຖ່ອອກມາຈາກທ່າມກາງມະນຸດ, ເປັນຜົນທຳອິດຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າແລະແກ່ລູກແກະ.
ແລະໃນບາກຂອງເຂົາບໍ່ພົບການລ້ວງໃດໆເລີຍ:
ເພາະວ່າເຂົາບາດສະຈາກຕຳໜັງໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະນິມິດ 14:1–5.